

Sygn. akt III K 940/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016r.

Sąd Rejonowy Lublin- Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku III Wydział Karny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Dominiczak

przy udziale Protokolanta: Katarzyny Tchórz

w obecności Prokuratora: Michała Kucharczyka

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r.

sprawy:

Ł. K., urodzonego (...) w Ś., syna M. i E. z d. W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 października 2015r. w Ś., woj. (...) zabrał w celu przywłaszczenia rower marki (...)wartości 1000 zł. na szkodę M. P.

tj. o czyn z art.278§1kk

Ł. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona występku z art.278 § 1 k.k. i za to na podstawie art.278 § 1 k.k. w zw. z art.37a k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wyłożonych wydatków oraz 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłat.

Sygn. akt III K 940/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem tegoż Sądu wydanym w dniu 24 marca 2016 r. w sprawie III K 940/15 uznano Ł. K. za winnego tego, że w dniu 1 października 2015 r. w Ś. woj. (...) zabrał w celu przywłaszczenia rower marki (...) wartości 1000 zł. na szkodę M. P., tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. i wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Wniosek o uzasadnienie w.w. wyroku złożył w trybie art. 422 § 2 k.p.k. Prokurator, domagając się przedstawienia pisemnych motywów tego orzeczenia w części odnoszącej się do rozstrzygnięcia o karze i o środkach karnych.

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku ograniczając pisemne uzasadnienie wyroku stosownie do art.423 §1a k.p.k. jedynie do rozstrzygnięcia o karze zważył, co następuje.

Dokonując wymiaru kary Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd przyjął jako okoliczność obciążającą wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu przejawiający się w działaniu z niskich pobudek, tj. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ponadto na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt, iż naruszył on porządek prawny w okresie próby i sprawowania nad nim dozoru przez kuratora sądowego albowiem wyrokiem tutejszego Sądu wydanym w dniu 14.04.2015 r. w sprawie II K 779/14 umorzono wobec niego postępowanie karne o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na dwuletni okres próby.

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności, Sąd uznał, iż w niniejszym przypadku adekwatne będzie orzeczenie wobec oskarżonego, w oparciu o przepis art. 37a k.k., kary 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Orzeczona sankcja pozostaje współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, uwzględnia cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy. Ł. K. ma 23 lata, jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie gimnazjalne i podejmuje dorywcze zatrudnienie. W tych warunkach, w ocenie Sądu, najpełniej swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej spełni właśnie kara ograniczenia wolności, która będąc dla niego realną dolegliwością uświadomi mu nieopłacalność popełnienia przestępstw.

W niniejszej sprawie, zważywszy na górne ustawowe zagrożenie czynu z art. 278 § 1 k.k.(do 5 lat pozbawienia wolności), istniała możliwość orzeczenia zamiast kary pozbawienia wolności kary ograniczenia wolności.

Wymiar kary ograniczenia wolności jest zgodny z przepisami art. 34 § 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k., które stanowią, że kara ta trwa najkrócej miesiąc, a najdłużej 2 lata i wymierza się ją w miesiącach i latach. Jest ona wykonywana, w przypadku gdy polega na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze od 20 do 40 godzin miesięcznie.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.